P R O T O K Ó Ł N R XIX/2019
z dziewiętnastej uroczystej Sesji Rady Miejskiej w Radomiu
odbytej w dniu 4 czerwca 2019r.
w sali Urzędu Stanu Cywilnego w Radomiu przy ul. Moniuszki 9

Posiedzenie otworzyła i na nim przewodniczyła Przewodnicząca Rady Miejskiej w Radomiu – radna Kinga Bogusz.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Kinga Bogusz na podstawie listy obecności stwierdziła prawomocność obrad.

Na sesji obecni byli radni oraz goście zaproszeni według listy obecności, która została dołączona do materiałów z sesji. Radni nieobecni: Marcin Robert Kaca, Wioletta Kotkowska, Piotr Kotwicki, Mateusz Kuźmiuk, Magdalena Lasota, Małgorzata Zając.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Kinga Bogusz poinformowała, że w kwietniu 2005r., po śmierci Papieża Jana Pawła II, radni miejscy podjęli uchwałę Nr 615/2005 z 18 kwietnia 2005r. w sprawie uczczenia pamięci Świętego Jana Pawła II w podzięce za „wielki skarbiec nauczania papieskiego Jana Pawła II, Jego doniosłe dla świata i narodu polskiego świadectwo wiary, miłości i nadziei". Data ta nawiązuje do wizyty Papieża Jana Pawła II w naszym mieście w 1991r. Radni zdecydowali, że co roku 4 czerwca będzie zwoływana uroczysta sesja seminaryjna poświęcona nauczaniu Ojca Świętego. W dniu dzisiejszym obchodzimy 28. rocznicę tej wizyty oraz po raz 15 spotykamy się na uroczystej sesji Rady, aby uczcić Jego pamięć.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Kinga Bogusz powitała gości przybyłych na dzisiejszą sesję.

Na sekretarzy obrad zgłoszono radnych: Kazimierza Staszewskiego i Roberta Chrobotowicza. Radni wyrazili zgodę na pełnienie funkcji sekretarzy. **Sekretarze zostali wybrani** jednogłośnie (20 za - głosowanie nr 1).

Porządek Sesji:
1. Wystąpienie Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Henryka Tomasika.
2. Wystąpienie Prezydenta Miasta Radomia – Pana Radosława Witkowskiego.
3. Wygłoszenie referatu przez księdza Dariusza Kowalczyka.
4. Dyskusja nt. nauczania Świętego Jana Pawła II.

Ad. 1. Wystąpienie Jego Ekscelencji Księdza Biskupa Henryka Tomasika.

Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup Henryk Tomasik - miarą człowieka jest miara jego serca. To są słynne słowa wypowiedziane przez Świętego Jana Pawła II podczas pierwszej wizyty w ojczyźnie. Były to słowa skierowane wprost do młodzieży, ale mają one charakter uniwersalny. Szczególnym znakiem tego serca jest wdzięczność. Dzisiaj wspominamy historyczny moment, gdy następca świętego Piotra stanął na radomskiej ziemi. Wspominamy ten moment, który ma kilka wymiarów: historia – to papież na naszej ziemi, ludzie nadzwyczaj zjednoczeni. Przygotowania do wizyty Ojca Świętego pokazały jak bardzo Radom może być zjednoczony. Okazuje się, że te wielkie wartości

bardzo nas jednoczą. Dzisiaj wspominając wizytę Ojca Świętego w Radomiu chcemy podziękować Panu Bogu za Jego pontyfikat i za to, że nas tu w Radomiu bardzo zjednoczył. Podziękował wszystkim, którzy włożyli bardzo dużo wysiłku, aby ta wizyta przebiegła jak najpiękniej. Wspominając to wydarzenie patrzymy w przyszłość i chcemy wyciągnąć z tego wydarzenia bardzo ważną lekcję. To co piękne, dobre może nas naprawdę jednoczyć. Jego Ekscelencja podziękował za dzisiejszą sesję i za zaproszenie.

Ad. 2. Wystąpienie Prezydenta Miasta Radomia – Pana Radosława Witkowskiego.

Zastępca prezydenta Karol Semik stwierdził, że '91r. był dla Radomia historycznie szczególny. To było lotnisko, to było 4. czerwca - rzesze radomian i gości, wspaniały ołtarz i każdy z uczestników tego spotkania z przyszłym świętym miał z sobą pismo święte nowego testamentu. Tak umówili się wcześniej organizacyjnie, że papież po zakończonej mszy to pismo pobłogosławi i każdy z uczestników otrzyma poświadczenie tego faktu dla siebie samego, dla swych dzieci, dla potomnych. Ten wymiar wizyty papieża w Radomiu jeszcze nie do końca jest zrozumiany, jeżeli chodzi o wielkość tej wizyty. Każdy wie, że spotykał świętego, a to się rzadko zdarza w życiu, w pielgrzymowaniu ziemskim. To też ma wpływ na nas samych i miało wpływ. To przebudowanie świadomości radomian troszkę zmieniło się i naszym zadaniem, tych, którzy uczestniczyli w tym spotkaniu jako ojcowie, jako wychowawcy, jako mieszkańcy, jest to, aby młodzi radomianie mieli poczucie tego, że emocja tego zdarzenia jest ich rodowodem. Niech ten rodowód, o którym wspominał ksiądz biskup w wymiarze wspólnej pracy, dla wspólnego dzieła, a to w jednej ze swych pieśni podkreślał Jan Kochanowski, też człowiek tej ziemi, aby czynić wszystko dla dobra wspólnego. Czyńmy wszystko dla dobra wspólnego wspominając dzisiaj naszego Papieża.

Ad. 3. Wygłoszenie referatu przez księdza Dariusza Kowalczyka.

Ksiądz Dariusz Kowalczyk wygłosił referat zatytułowany: „Św. Jan Paweł II – papież, mąż stanu, patriota". Poniżej zarys wystąpienia złożony przez księdza:

„Szanowna Pani Przewodnicząca, czcigodny Księża Biskupi, Szanowny Panie Pośle, Szanowni Panowie Prezydenci, Szanowni Państwo.

Chciałbym pokrótce zarysować kontekst historyczny wyboru Karola Wojtyły na Papieża oraz tło trzech pielgrzymek do Polski (1979, 1991 i 1999 r.). Cel, który mi przyświeca, to ukazanie czynionych zabiegów przez Ojca Świętego Jana Pawła II mających na celu pokonanie zbrodniczego systemu komunistycznego oraz przeprowadzenie Polski i wielu innych narodów do świata wolności, którego fundamentem jest Ewangelia Jezusa Chrystusa. Jan Paweł II myślał nie tylko o wyzwoleniu z niewoli politycznej ale nade wszystko z niewoli grzechu i poprowadzeniu ludzi do światła Ewangelii.

Komunista amerykański John Ried napisał artykuł: „9 dni, które wstrząsnęły światem" o bolszewickim przewrocie w Piotrogrodzie w 1917 r. (abdykacja cara, przemodelowanie państwa, łagry, itd.) Zdaniem dr. Andrzeja Grajewskiego to początek wielkiej ciemności, która ogarnęła Rosję i znaczną część Europy. Georg Weigl pewnie nieprzypadkowo napisał w monografii Papieża o jego pierwszej pielgrzymce do Polski: "9 dni, które zmieniły świat". Dwa etapy, dwie nowe, zupełnie inne ery, epoki: bolszewicki przewrót i panowanie ciemności w Rosji od 1917 roku i papieskie, nowe światło, świa-

tło Ewangelii wyzwalające z lęku, które zostało z taką mocą zaimplementowane w Polsce w 1979 roku, i w całej Europie środkowo wschodniej (Konferencja Katolickiej Agencji Informacyjnej w Warszawie, 30. maja 2019 r.)
Zdaniem dr. Massimiliano Signifredi'ego z Rzymu od początku pontyfikatu Papież podkreśla, że jest Polakiem i Słowianinem, wbrew tradycji włoskich papieży, którzy ukrywali swoją włoskość. W diecezjach włoskich, włoscy papieże mówili na przykład: „w waszej Ojczyźnie" … Jan Paweł II mówi: jestem Polakiem (Konferencja na Zamku Królewskim w Warszawie z okazji XVIII Dnia Papieskiego, 17 października 2018 r.).
Pierwsza pielgrzymka św. Jana Pawła II do Polski, Gniezno; pojawiają się dwie ważne kategorie: "Papież Słowianin" oraz „narody pobratymcze", papież ich pozdrawia, wie, że jego słowa płynące z Polski dotrą do wielu „pobratymców" w co najmniej kilkunastu krajach Europy i nie tylko. Także podczas inauguracji pontyfikatu modlił się w kilku językach słowiańskich.
Ks. Marian Gavęda, rzecznik Słowackiego Episkopatu mówi: „kiedy mając kilkanaście lat dowiedziałem się, że kardynał Wojtyła został papieżem, biegałem z tranzystorem po moim słowackim mieście krzycząc: „mamy papieża!". (Konferencja Katolickiej Agencji Informacyjnej w Warszawie, 30. maja 2019 r.)
W Wilnie po wyborze papieża zanotowano wzrost tzw. „politycznej" przestępczości o 500%.
Papież mówi o sobie w Rzymie, że pochodzi z „dalekiego kraju" – jakiego? Przecież to tylko dzień drogi samochodem i dwie godziny lotu samolotem … ten kraj jest daleki w sensie geopolitycznym, to jest wręcz zupełnie inny świat.
Raport sprawy operacyjnej „Kaplica" znalezionej w Wilnie, prowadzonej na zlecenie Moskwy przez litewski KGB (kilkaset stron), zawiera analizę pierwszej pielgrzymki Jana Pawła II do Polski pióra generała Andrieja Kiriajewa. Generał określa wizytę papieża w Polsce pojęciem „wrogiego wtargnięcia" w przestrzeń Europy Wschodniej, w tzw. naszą przestrzeń. To nie była tylko religijna pielgrzymka … to coś zdecydowanie bardziej doniosłego w skutkach.
Prof. Myrosław Marynowicz, rektor Katolickiego Uniwersytetu we Lwowie – przebywający wtedy w łagrach, twierdzi, że wszyscy się cieszyli z wyboru Wojtyły, i wierzący, i niewierzący – widząc w tym wydarzeniu zmierzch komunizmu. Myślano w ten sposób: skoro Polski antykomunista zostaje papieżem, to oznacza, że komuniści nie panują już nad wszystkim, jak się dotąd wydawało, a więc jest jakaś szansa na zmianę.
Ronald Reagan „uczy się" niejako Polski, tego, że jest ważna, obserwując homilię papieską w Warszawie podczas pierwszej pielgrzymki i reakcję tłumów. Papież pokazuje, że są narody zapomniane, o wielkiej kulturze, języku, dorobku, że należy się im również istotne miejsce w rodzinie narodów, że mamy także swoje prawa. Upomniał się także o całą słowiańszczyznę. Reagan jest pewny, że Polska jest niezwykle istotna w procesie koniecznych przemian politycznych na skalę światową.
Ojciec Święty mówi w siedzibie ONZ w Paryżu (UNESCO) w 1980 r. niezwykle ważne słowa. Okoliczności są dramatyczne. Światu grozi globalna wojna nuklearna. Napięcie międzynarodowe sięga zenitu. Papież nie przestaje myśleć ani o planecie, rozumianej jako rodzina narodów, ani o Ojczyźnie. Podkreśla:
„Jestem synem narodu, który przetrwał najstraszliwsze doświadczenia dziejów, który wielokrotnie był przez sąsiadów skazywany na śmierć - a on pozostał przy życiu i pozostał sobą. Zachował własną tożsamość i zachował pośród rozbiorów i okupacji własną suwerenność jako naród - nie w oparciu o jakiekolwiek inne środki fizycznej potęgi, ale tylko w oparciu o własną kulturę, która okazała się w tym wypadku potęgą

większą od tamtych potęg. I dlatego też to, co tutaj mówię na temat praw narodu u podstaw kultury i jej przyszłości, nie jest echem żadnego „nacjonalizmu", ale pozostaje trwałym elementem ludzkiego doświadczenia i humanistycznych perspektyw człowieka. Istnieje podstawowa suwerenność społeczeństwa, która wyraża się w kulturze narodu. Jest to ta zarazem suwerenność, przez którą równocześnie najbardziej suwerenny jest człowiek".
Ogromna jest skala papieskiego oddziaływania. Chodzi o najwyższe rangą instytucje i gremia, o charakterze ogólnoświatowym.
Pielgrzymka 1991 roku.
Proszę wybaczyć wątek osobisty. Maturę zdałem w VI Liceum Ogólnokształcącym im. Jana Kochanowskiego w Radomiu w 1988. Podczas tej pielgrzymki jestem po 3 latach studiów w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu, już na 4 roku. Od kilku dni przebywamy w Radomiu i przygotowujemy się do koncelebry z Ojcem Świętym na radomskim lotnisku. Pamiętam tamten czas doskonale. Śp. bp Edward Materski mówił, że wszyscy wtedy w Radomiu chcieli godnie przyjąć Ojca Świętego i w tym dziele zgodnie współpracowali. My – młodzi alumni też byliśmy tego świadkami.
Raczkującej wtedy, w 1991 roku demokracji Papież przypomina zasady: DEKALOG! W Kielcach IV przykazanie (bp Marian Florczyk nazywa to, co się wydarzyło na lotnisku w Masłowie mianem „Nowego Synaju"). W Radomiu mówi o V przykazaniu.
Gazety niektóre piszą: papież już nie rozumie Polaków i nowej Polski. Ludzie po przełomie 1989 roku chcą żyć inaczej, a On przypomina niewygodne, stare prawdy. Tymczasem naród pragnie żyć po swojemu, tworzyć własne zasady, chce eksperymentów życiowych, przełamywania tabu i dążenia do wolności, niekiedy za wszelką cenę. Wolność, nieskrępowanie, swoboda, samowola, spontaniczność i tolerancja są uznawane za najwyższe wartości. Papież natomiast ceni wolność, ale wyłącznie wtedy, gdy jej fundamentem jest prawda i dobro całego oraz każdego człowieka.
Mówi: „Historia uczy, że demokracja bez wartości łatwo się przemienia w jawny lub zakamuflowany totalitaryzm".
W Skoczowie w 1995 r. dodaje: „Nasza Ojczyzna stoi dzisiaj przed wieloma trudnymi problemami społecznymi, gospodarczymi, także politycznymi. Trzeba je rozwiązywać mądrze i wytrwale. Jednak najbardziej podstawowym problemem pozostaje sprawa ładu moralnego. Ten ład jest fundamentem życia każdego człowieka i każdego społeczeństwa. Dlatego Polska woła dzisiaj nade wszystko o ludzi sumienia!
W Radomiu w 1991 r. powie:
"Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości" (Mt 5,6).
„Czy łaknienie sprawiedliwości wyraża się także protestem? Robotniczym protestem, jak w roku 1976? Łaknienie i pragnienie sprawiedliwości z pewnością oznacza dążenie do przezwyciężenia wszystkiego, co jest niesprawiedliwością i krzywdą, co jest pogwałceniem praw człowieka". Wspomina o ofierze życia księdza Romana Kotlarza.
„Na szlaku mojej pielgrzymki po Polsce towarzyszy mi Dekalog" – mówi Papież. (...) W samym centrum tego porządku leży przykazanie: "Nie zabijaj" – zakaz stanowczy i absolutny, który równocześnie afirmuje prawo każdego człowieka do życia: od pierwszej chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci. Prawo to w sposób szczególny bierze w obronę ludzi niewinnych i bezbronnych (...) aby żaden człowiek nie stawał się ofiarą agresji na jego życie czy zdrowie: aby nie był niewinnie zabijany, torturowany, dręczony, zagrożony. Chrystus w Kazaniu na górze rozszerzy jeszcze zasięg piątego przykazania Dekalogu na wszystkie działania przeciw bliźniemu, zrodzone z nienawiści czy mściwości (...). Darujcie, drodzy bracia i siostry, że pójdę jeszcze dalej. Do (...)

cmentarzyska ofiar ludzkiego okrucieństwa w naszym stuleciu dołącza się inny jeszcze wielki cmentarz: cmentarz nienarodzonych, cmentarz bezbronnych, których twarzy nie poznała nawet własna matka, godząc się lub ulegając presji, aby zabrano im życie, zanim jeszcze się narodzą. A przecież już miały to życie, już były poczęte, rozwijały się pod sercem swych matek, nie przeczuwając śmiertelnego zagrożenia. A kiedy już to zagrożenie stało się faktem, te bezbronne istoty ludzkie usiłowały się bronić. Aparat filmowy utrwalił tę rozpaczliwą obronę nienarodzonego dziecka w łonie matki wobec agresji. Kiedyś oglądałem taki film – i do dziś dnia nie mogę się od niego uwolnić, nie mogę uwolnić się od jego pamięci. Trudno wyobrazić sobie dramat straszliwszy w swej moralnej, ludzkiej wymowie. (...) Bracia i siostry z Radomia i całej tej ziemi! Budujmy wspólną przyszłość naszej Ojczyzny wedle prawa Bożego, wedle tej odwiecznej Mądrości, która się nie przedawnia w żadnej epoce, wedle Chrystusowej Ewangelii. Budujmy... Raczej: odbudowujmy, bo wiele zostało zrujnowane..., zrujnowane w ludziach, w ludzkich sumieniach, w obyczajach, w opinii zbiorowej, w środkach przekazu".
W Olsztynie mówi Jan Paweł II coś nieprawdopodobnie istotnego i nadzwyczaj aktualnego: „Przed czterema laty mówiłem, że czeka nas praca nad pracą. Dziś czeka nas wielka praca nad mową, jaką się posługujemy. Ogromna praca. Starajmy się odnaleźć pełne znaczenie i wartość prawdy: prawda, która wyzwala – wolność przez prawdę. Nigdy poza prawdą. Poza prawdą wolność nie jest wolnością. Jest pozorem. Jest nawet zniewoleniem. (...) To są te dwie drogi, którymi idzie i pójdzie na pewno Europa. Europa ma szczególne związki z Chrystusem, tu się zaczęła ewangelizacja, ale tu także zrodziły się i stale się rodzą różne postaci odchodzenia od Chrystusa, programy odchodzenia od Chrystusa. I przed nami również otwiera się ta dwoistość, ten rozstaj. Wolność, do której Chrystus nas wyzwala, wolność przez prawdę. Prawda was wyzwala. Albo też wolność od Chrystusa".
Pielgrzymka w 1999.
Przypadła w X lecie demokracji. Ojciec Święty zauważa, że nierównomiernie rozłożyły się zdobycze demokracji i modernizacji (w jednych miejscach widać postęp gospodarczy i społeczny, w innych sytuacja jest dramatyczna: dawne PGR'y czy ogromne połacie bezrobocia)
Ojciec Święty woła wtedy o wrażliwość synów i córek Kościoła na potrzebujących. Prosi o „solidarność z potrzebującymi". Z tych słów wyłania się Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia - „żywy pomnik" św. Jana Pawła II.
Została powołana przez Konferencję Episkopatu Polski w 2000 roku jako wyraz wdzięczności dla Ojca Świętego Jana Pawła II za Jego niestrudzoną posługę duchową na rzecz Kościoła i Ojczyzny. Ma upamiętniać Pontyfikat Jana Pawła II przez promowanie nauczania Papieża i wspieranie przedsięwzięć społecznych, głównie w dziedzinie edukacji i kultury. W ciągu dziewiętnastu lat swojej działalności Fundacja objęła opieką kilka tysięcy młodych ludzi z całej Polski zgodnie z wezwaniem Ojca Świętego do „nowej wyobraźni miłosierdzia". Około 2000 stypendystów niemalże z każdego zakątka Polski tworzy niezwykły pomnik, budowany przez Polaków wdzięcznych św. Janowi Pawłowi II.
Program stypendialny
Jednym z najważniejszych działań Fundacji jest prowadzony od samego początku jej istnienia program stypendialny. Stypendia przyznawane są zdolnej młodzieży pochodzącej z niezamożnych rodzin z małych miast i terenów wiejskich w oparciu o zatwierdzony przez Zarząd Fundacji Regulamin przyznawania stypendiów edukacyjnych

Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia". Fundacja rozpoczynała swoją działalność, przyznając stypendia 500 osobom. Dziś, dzięki hojności Polaków, program obejmuje 2000 młodych ludzi z całej Polski, co jest możliwe tylko dzięki ofiarności i dobrej woli społeczeństwa. Bardzo wielu z nich pochodziło i pochodzi z naszej – radomskiej ziemi.
Obozy formacyjno-integracyjne
Pomysł wakacyjnego spotkania wszystkich stypendystów zrodził się w 2001 roku. Wówczas stypendium otrzymywało 500 stypendystów z 5 diecezji (w tym z radomskiej). Aktualnie, ze względu na dużą liczbę stypendystów, organizowane są trzy letnie obozy dla każdej z grup wiekowych: dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjów i szkół średnich, dla studentów oraz dla maturzystów – przyszłych studentów, dla których obóz jest okazją do poznania ludzi ze swoich wspólnot akademickich i zdobycia informacji o mieście, w którym będą studiowali i mieszkali. Obozy formacyjno-integracyjne stanowią integralną, niezwykle istotną część programu stypendialnego.
Szanowni Państwo.
Fundacja i my wszyscy mamy wielkie zadanie przed sobą – przetłumaczenie tych spraw na język młodzieży, ukazanie największego w dziejach Polaka we właściwym świetle. Inspirowanie się nim nadal. Jego nauczane jest „odkrywkową kopalnią złota" (o. Maciej Zięba), nie traci niczego ze swej aktualności. Każdy, kto sięgnie po Jego myśl, nie odejdzie zawiedziony. Słowa św. Jana Pawła II Wielkiego będą inspirowały kolejne pokolenia wierzący i poszukujących Boga.
Szanowni Państwo.
Mam też konkretną propozycję, aby w ramach wdzięczności za pielgrzymkę św. Jana Pawła II do Radomia zorganizować obóz dla stypendystów Fundacji z całej Polski na tej ziemi w możliwie bliskiej przyszłości. Za dwa lata będzie świetna okazja – XXX lecie pobytu Jana Pawła II na naszej ziemi. Myślę, że byłby to znakomity sposób, aby spłacić choć mały kwant długu wdzięczności za Jego obecność pośród nas. To był największy moment w dziejach naszego Miasta i Diecezji. Mam nadzieję, że wspólnymi siłami jesteśmy w stanie to uczynić dobrze. Radom dołączyłby do kilkudziesięciu największych miast, które gościły już stypendystów „Dzieła". Moglibyśmy także skorygować tę nie najlepszą famę i aurę medialną dotyczącą Radomia, która moim zdaniem całkowicie niesprawiedliwie, jest obecna w przestrzeni publicznej i medialnej. Byłaby to okazja do pokazania walorów naszego miasta, jego kultury, dorobku i duchowego piękna mieszkających tutaj ludzi".

Wystąpienie zostało dołączone do materiałów z sesji.

Wyświetlony został film z obozów organizowanych przez Fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia" dla jej stypendystów.

Zespół Signum Wioletty Latosek uświetnił spotkanie koncertem.

Ad. 4. Dyskusja nt. nauczania Świętego Jana Pawła II.

Przewodniczący Rady Powiatu Radomskiego Krzysztof Murawski podziękował za zaproszenie na uroczystą sesję w 28. rocznicę pielgrzymki Ojca Świętego do Ziemi Radomskiej. W imieniu własnym i wojewody mazowieckiego podziękował na ręce pani przewodniczącej i Wysokiej Rady Miasta Radomia, że Rada Miasta Radomia pamięta o Ojcu Świętym Janie Pawle II, że jest to kultywowane, że jest przekazywane kolej-

nym pokoleniom. Życzy, aby ta Rada zawsze podejmowała decyzje i uchwały takie, które będą zgodne z tym, co głosił Ojciec Święty Jan Paweł II, że nic nie możemy stanowić, co nie służy drugiemu człowiekowi, przeciwko człowiekowi. Życzy Radzie, aby stanowione prawo przez Radę Miejską w Radomiu służyło drugiemu człowiekowi, aby radni podejmowali jak najmądrzejsze decyzje, które służą całemu społeczeństwu Radomia i Ziemi Radomskiej. W 30. rocznicę pierwszych częściowych demokratycznych wyborów powtórzył jako przewodniczący Rady Powiatu i jako obywatel Ziemi Radomskiej, że czuje się w pełni wolnym obywatelem. Żyje w pięknym polskim kraju. Musimy pamiętać o tym, żebyśmy pielęgnowali te wszystkie wartości, które przekazywał nam Ojciec Święty. Niedawno byliśmy świadkami ile w kampanii wyborczej było ataków na chrześcijaństwo, na kościół. W Polsce chrześcijaństwo jest 1050 lat i wierzy w to, że będzie ono trwać, że wszyscy będziemy bronić wartości naszej wiary, będziemy bronić naszej polskości. Podziękował całej Radzie Miasta Radomia i życzy, aby kolejne lata, kolejne sesje służyły rozwojowi miasta Radomia i Ziemi Radomskiej. W 30. rocznicę pierwszych częściowo wolnych wyborów na ręce pani przewodniczącej w imieniu wszystkich zebranych gości i wszystkich uczestników uroczystości podziękował i życzył, aby decyzje podejmowane przez Radę były zawsze takie, które będą zgodne z tymi wartościami, które głosił Ojciec Święty Jan Paweł II i będą służyć całemu społeczeństwu Radomia.

Przewodnicząca Kinga Bogusz dodała, że służba mieszkańcom to powinna być pierwsza idea, która ma przyświecać zarówno wielkim politykom, jak i samorządowcom.

Pan Jan Rejczak przedstawił swoją sylwetkę. Przypomniał reakcję na wieść, że papież przybędzie do naszego miasta. Powrócił pamięcią do pierwszych wolnych wyborów samorządowych. Przypomniał fragmenty historii naszego miasta oraz historię herbu Radomia. Podziękował Radzie Miejskiej za organizowanie każdego roku uroczystej sesji. Pragnąłby, aby ratuszową wieżę, może budynek za zgodą konserwatora zabytków ozdobił nasz herb z labrami.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Kinga Bogusz podziękowała wszystkim gościom za przybycie na dzisiejszą uroczystość. Zachęciła do udziału we Mszy Świętej o godz. 18 w Radomskiej Katedrze. Chwilę przed mszą zostaną złożone kwiaty pod pomnikiem Świętego Jana Pawła II.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Kinga Bogusz stwierdziła, że porządek obrad został wyczerpany i zamknął XIX. uroczystą sesję Rady Miejskiej w Radomiu o godz. 17.40.

Przewodnicząca Rady Miejskiej

Kinga Bogusz

Sekretarze:
1. Staszewski Kazimierz .....

2. Chrobotowicz Robert .....

Protokółowała: Agata Gierczak.